

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

A Clemente XI. Ad Benedictum XIII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

9. Licet Sacra Tridentina &c. Regulare & claustrale institutum professos
omnino prohibens quacunque de causa transire ad profitendam regulam
alterius Ord. in quo regularis & claustralis observantia ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74859](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74859)

Notarius & Curfor à Cardinale Visitatore secum assumpti, exactè & fideliter suum munus in visitatione exequantur, pro laboribus suis debitam mercedem accepturi. Tota autem visitatio intra annum compleatur, ab initio ejus computandum, Nobis reservata facultate eam prorogandi, ut res postulare videbitur.

Amplissimus
Cardinalis
Petrus primus
Visitator de-
putatus.

§. 8. Jam vero primum hujusmodi Visitatorem, præmissis facultatibus, muneri opportunis, instructum, post maturam deliberationem, unum ex pluribus per Nos putavimus eligendum, dilectum filium Nostrum Vincetium Sacræ Romanæ Ecclesiæ tituli Sancti Onuphrii Presbyterum Cardinalem Petram nuncupatum, virum utraque jurisprudentia eximium, pari animi virtute atque integritate præstantem, rerum experientia & consilio apud recolendam memoriæ decessores Nostros, in quoque Innocentium XII. & XIII. & eo amplius apud Clementem XI. Nosque ipsos, in plerisque hujus Romanæ Sedis gravibus negociis adhibitum & probatum, quodque hac in re magni refert, olim in curia forensi judicem. Hic ergo auctoritate Nostra munitus easdem curias visitabit, quæque corrigenda, emendanda, & moderanda censebit, emendare, corrigere, & moderari sataget, & litigantium utilitati, juxta animi Nostrum sensum, propensamque ad sublevandos populos Nostros voluntatem, consulat, volentes, ut quæcumque ab eodem Cardinali Visitatore decreta, statuta, emendata, correctæ, ordinatæ fuerint in præmissis, ea inviolabiliter observentur, idemque firmitatis robur obtineant, quod illis inesset, si Nos ipsi eadem mandavissetus.

Claustule
derogatoriæ
hujus Con-
stitutionis.

§. 9. Præsentibus vero Apostolicis Literas Nostras nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis vicio, aut intentionis Nostræ, vel quovis alio defectu, etiam ex eo, quod forsitan rem habentes ad id vocati non fuerint, vel ex quacunque alia causa, quantumvis legitima & juridica, ac etiam necessario exprimenda, notari, impugnari, aut in jus vel controversiam vocari, aut adversus eas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel sub quibuscumque aliis constitutionibus & Literis Apostolicis in contrarium, etiam pari motu, & consistorialiter editis, vel edendis, aut aliis quomodolibet contrariis dispositionibus, nullatenus comprehendendi posse, sed validas & efficaces semper fore & esse volumus: sique, & non aliter per quoscunque iudices, etiam causarum palatii Apostolici auditores, & S. R. E. Cardinales, subblata eis, & eorum cuilibet, aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & definiti debere, & quidquid secus super his à quocunque quavis auctoritate scienter vel ignoranter attentari contigerit, irritum & inane, decernimus; non obstantibus eorumdem officiorum, archiviorum, & curiarum forensium erectionibus, constitutionibus Apostolicis, aliisque earundem curiarum reformationibus, statutis, consuetudinibus juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis & renovatis: quibus omnibus, aliis in suo robore permanentibus, hac vice speciatim & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

D. 4. Febr.
1726. P. A.
secundo.

Datum Romæ apud S. Petrum pridie nonas Februarias anno Dominicæ Incarnationis millesimo septingentesimo vicesimo sexto, Pontificatus Nostrum anno secundo.

P. Cardinalis Prodatarius.

F. Cardinalis Oliverius.

Visa De CURIA J. Archiepiscopus Ancyranus.

L. Martinettus.

Bullar. Rom. Continuat. Pars II.

Anno à Nativitate Domini millesimo septingentesimo vicesimo sexto, Indictione quarta, die vero 19. mensis Februarii, Pontificatus autem SS. in Christo Patris, & D. N. D. BENEDICTI Divinâ Providentiâ Pape XIII. Anno secundo Supradictæ Litere Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Lateranensis, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris de Urbe, & in Aciæ Campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis per me Franciscum Bartolottum Apostolicum Cursorem.

Nicolaus Capellus Magister Curforum.

Regulare & claustrale institutum professos omnino prohibens quacunque de causa transire ad profitendam regulam alterius ordinis, in quo regularis & claustralis observantia non vigeat: item cujuscumque ordinis hospitalarii, aut militaris, vel etiam hospitalarii simul & militaris, licet in eis regularis & claustralis observantia vigeret. Facultas hujusmodi transitus imposterum concedendi reservatur uni summo Pontifici, præterea nemini.

IX.

BENEDICTUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei; Ad perpetuam
rei memoriam

§. 1. Licet sacra Tridentina Synodus, ut integrati disciplinæ regularium prospiceret, provido consilio statuerit, neminem cujuscumque ordinis Prælatum, vel Superiorem vigore cujusvis facultatis aliquem ad habitum & professionem admittere posse, nisi, ut in ordine ipso, ad quem transfertur, sub sui Superioris obedientia in claustris perpetuo maneat: & licet Pius Papa Prædecessor Noster Constitutionem ediderit, qua omnia privilegia abrogavit, quibuscumque ordinibus, monasteriis hospitalibus, & locis piis olim concessa, excipiendi & retinendi Fratres, Monachos, Canonicos, aliosque, quavis in ordine mitiori professos; prohibendo, ne illi imposterum ad habitum & professionem regularem admitterentur, etiam perpetuo manere & vivere deberent in claustris; nihilominus viri pietate & prudentia conspicui Nobis exposuerunt, se longa experientia didicisse, nosque ipsi, qui, Deo favente, hac ipsa die regulare institutum Ordinis Prædicatorum in adolescentia professi fuimus, & adhuc profitemur, sæpe longo usu cognovimus, prædictas sanctiones & cautelas pro recta ordinum regularium disciplina, adversus calliditatem & malitiam hominum tuenda, parum sufficere. Siquidem compluries contigit, & in dies contingere videmus, quospiam, ordinis regularis, & claustralis institutum professos, deinde postquam illud apostasia deseruerunt, vel etiam aliquando sine apostasia, peculiare ob causas, ejusmodi transitus facultatem postulare & impetrare consuevisse à propriis Superioribus, se privilegium subditis suis regulariis eundem transitum ad alias religiones concedendi, habere jactantibus; vel ejusmodi facultatem sibi dari procurare à S. R. E. Cardinalibus Legatis, vel ab ejusdem Ecclesiæ Cardinali majori Pœnitentiaro, & non raro à Nostræ civitatis Avenionensis Vicelegato, vel ab alterutra ex Congregationibus venerabilium Fratrum Nostrorum Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negociis Episcoporum & Regularium præposita, & sacri Concilii Tridentini interpretum. Quæ facultas transeundi ad profitendam regulam alte-

Quid Tri-
dentina Sy-
nodus, &
Sanctus Pius
V. statuerit
de recipien-
dis ad profes-
sionem regula-
rem.

Sessio XIV.
cap. II.
Sessio XXX.
cap. 29.

Conf. XXXIX.

rius religionis, in qua nulla vigeat claustralis & regularis observantia; vel in aliam religionem hospitalariam, aut militarem, vel hospitalariam simul & militarem, ubi etiam vigeat claustralis & regularis observantia, compluribus decretis earundem Congregationum, & optimo statui ordinum regularium maximè opponitur.

Professi ordinem regularem & claustralem prohibentur transire ad ordinem in quo regularis & claustralis observantia non vigeat, atque etiam ad ordines militares, & hospitalarios, in quibus regularis & claustralis observantia vigeat.

§. 2. Quare præcipua sollicitudo nostra erga omnes regularium familias, quas veluti acies castrorum, ad excubias militantis Ecclesie ordinatas, magno & vere paterno amore complectimur, nos monet, ut præsentis Constitutione, in suo pleno robore & vigore perpetuis temporibus duratura, integrius eorumdem regularium disciplinae providentes, prædictam corruptelam eveltere studeamus. Itaque omnibus & singulis Regularibus, in quocumque Regulari & claustrali ordine professis, transitum ad quemcumque alium ordinem in quo claustralis & regularis observantia non vigeat, post maturam hac de re habitam deliberationem, motu proprio, & ex certa scientia omnino prohibemus. Transitum etiam ad quemcumque ordinem hospitalarium, vel militarem, vel hospitalarium simul & militarem, etiam si in hujusmodi ordinibus claustralis & regularis observantia vigeret; ac etiam si ageretur de apostata, vel non apostata, à primævo suo ordine ad ejusmodi alium transire volente, pari modo prohibemus. Insuper quibuscumque Superioribus regularium, S. R. E. Cardinalibus Legatis ejusdem S. R. E. Cardinali majori Pœnitentiario, Nunciis Apostolicæ Sedis, Vicelegato Avenionensi, utriusque Congregationi Cardinalium, negotiis Episcoporum & regularium præpositæ, sive Critique Concilii Tridentini interpretum, per præsentem tollimus, revocamus, & abrogamus quæcumque privilegia, auctoritates, facultates, & consuetudines, ejusmodi transitum concedendi cuicumque regulari claustrali, apostata, vel non apostata, quacumque de causa; quamvis etiam consensus, tam Superioris, in cujus ordine antea professus fuerit, quam alterius Superioris in cujus ordine novam professionem emittere voluerit. Nobis autem nostrisque Successoribus Romanis Pontificibus pro tempore existituris similes concessionem penitus reservamus, itaut in posterum S. R. E. Cardinales Legati, ejusdem S. R. E. Cardinalis major Pœnitentiarius, Nuncii Apostolicæ Sedis, Vicelegatus Avenionensis, prædictæque Congregationes in examine libellorum supplicum, hujusmodi transitus postulantium, hac de re nihil omnino discernere possint, nisi nostro vel Romani Pontificis pro tempore existituri speciali rescripto, ejusmodi libelli supplices ad illos remissi fuerint: quo rescripto etiam obtento, nihilominus transitus facultatem, etiam si causæ ejus concedendi summa viderentur, nullo modo concedere valeant, nisi postquam nobis, & pro tempore existituro Romano Pontifici, totius rei distincta & accurata relatio facta fuerit, & postquam à nobis ipsis vel à Romano Pontifice, pro tempore existituro earundem causarum pondus approbatum, & transitus facultas concessa fuerit.

Transitus regularium non observata hac Constitutione, nulli & invalidi.

Sessio VI. cap. 112

§. 3. Eisdem vero præsentibus litteris nostris quoscumque transitus, non observato ad unquam harum tenore, in posterum faciendos, nullos & invalidos fore & esse declaramus; Ordinariis locorum concedentes, vel ad illos extendentes eandem facultatem procedendi in eos, qui deinceps, præsentis Constitutione non observata ad alium ordinem transire, ausi fuerint, quam Tridentina Synodus Ordinariis concessit in regulares extra monasteria vagantes, & crimina committentes.

§. 4. Decernimus quoque præsentibus de ludo-reptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quovis alio defectu notari, seu impugnari, aut quacumque ratione, tanquam fortasse contra alias Apostolicas, canonicasque sanctiones, jam pridem usu receptas, facientes, aut quovis alio quæsito colore, in jus & contraversionem vocari, ac ad terminos juris reduci, non posse; sed semper validas, efficaces, ac perpetuo duraturas; sicque in præmissis universis & singulis per quoscumque iudices ordinarios, & delegatos, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, ac causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, interpretandi, & definiendi facultate, & auctoritate, judicari, interpretari, & definiiri debere; nec non lititum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Quocirca mandamus universis locorum Ordinariis, ut, quando, ubi, & quoties opus fuerit, eisdem præsentibus solemniter publicantes, eis in præmissis efficaciæ defensionis præsidio assistant, non obstantibus Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac in Conciliis etiam generalibus editis quibuscumque: nec non ordinibus ejusmodi, etiam juramento, & confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis privilegiis quoque, indultis, Litteris Apostolicis, eisdem ordinibus, illorumque superioribus & fratribus, quomodolibet, etiam plures concessis & approbatis: quibus omnibus & singulis etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, exceptela, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus, pro expressis habentes, illis aliis in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter & expressè motu simili derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausula de rogatorie

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ sanctionis, prohibitionis, decreti, mandati, voluntatis, & derogationis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc audenter præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Sanctio poenalis.

Datum Romæ apud S. Petrum anno incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vice-simo sexto, Idibus Februariis, Pontificatus Nostri anno secundo.

D. 13. Febr. 1726. P. A. secundo.

P. Cardinalis Prodatarius.

F. Cardinalis, Oliverius.

Visa De CURIA J. Archiepiscopus Ancyranus.

L. Martinettus.

Anno à Nativitate Domini millesimo septingentesimo vice-simo sexto, Indictione quarta vobis die 19. mensis Februarii Pontificatus aures SS. in Christo Patris, & D. N. D. BENEDICTI Divinâ Providentiâ Papa XIII. Anno secundo Supradicta Littera Apostolica affixe, & publicata fuerunt ad valvas Basilicarum Lateranensis, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris de Urbe, & in Acie Campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis per me Franciscum Bartolottum Apostolicum Cursorem.

Nicolaus Capellus Magister Curforum.

Constitutio